

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 27. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370941632/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

mødte. Dog Droskerne med et enkelt Par berørte ham stærkest.

Men Johan drog ham ad den lige Vej ud til Frederiksberghave, hvor de drak The hos Josti.

Og saa Klokken ti gik Vejen igen tilbage sammen med det hjemvendende store Tog. Nu var Sværmen livligere, Sporvognene var propfulde, og det nyttede ikke, man raabte dem an med lystige Tilraab. I Alléen sang de Fædrelands-sange. Og paa Vesterbrogade var der ikke lidt Slagsmaal af fulde Folk.

Droskerne kørte hjem.

Der var flere med et enkelt Par. Undertiden var Bagkaleschen opslaaet, og man kunde i Halvmørket skimte en lys Hattefjeder nærved en Glød af en Cigar. Undertiden havde de Kørende ikke gidet berøve sig en Smule af den friske Luft, de rullede afsted i aaben Vogn, og han havde sin Arm om hendes Liv, medens hendes Hoved laa ind mod hans Skulder og hun mere sad paa ham end paa Sædet.

Johan talte om, hvor reaktionært Universitetet var, og hvor lidt det fortjente en Særformue. Og Tage indskød en Bemærkning om,

at det franske Universitet var Fritænkeriets Værn overfor Kirken. Men hans Øjne hang ved Droskerne.

Ved Halmtorvet skiltes Vennerne. Tage boede paa Nørrebro.

Da han havde sagt Farvel ved Sporvogns-omdrejningen, gik han et Slag over Torvet, vendte sig, saa, at Johan var forsvundet ned ad Filosofgangen — og gik hurtigt op mod Tivoli og ind i »Ligkisten«.

Men Johan gik alene hjem. Han var træt. Da han var naaet bortfra Sværmen og langs Kanalen kom udfor Ruinen af Kristiansborgslot, mindedes han pludselig det beundrende Blik, hvormed Margrete Scheibel havde set paa ham i Forstuen. Og han tænkte paa dette — hvad der gjorde ham godt — uafbrudt lige indtil han faldt i Søvn.